

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2024 r.

Sygn. akt VI Ka 1048/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy Justyna Kutnikowska

przy udziale prokuratora Marka Traczyka i oskarżycielki posiłkowej M. O.

po rozpoznaniu dnia 21 sierpnia 2024 r.

sprawy P. G., syna W. i T., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżycielkę posiłkową

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 12 czerwca 2023 r. sygn. akt IV K 675/21

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1048/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla			

Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 12 czerwca 2023 r. w sprawie o sygn. akt IV K 675/21			
1.2 Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach	

	faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	

	<p>Oskarżycielka posiłkowa zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:</p> <p>1. obrazę przepisów kodeksu postępowania karnego, tj.:</p> <p>a) art. 7 kodeksu postępowania karnego, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia poprzez dokonanie dowolnej i sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny dowodów, tj. zeznań świadka L. W. (1) poprzez wywiedzenie przez Sąd in meriti z tych zeznań wniosków nielogicznych, a przy tym stojących w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, że Świadek W. nie potwierdził jednoznacznie sprawstwa oskarżonego oraz że podniesiona ręka oskarżonego i zatoczenie się przez oskarżycielkę posiłkową na płot nie musiało oznaczać kontaktu fizycznego między tymi osobami podczas gdy świadek W. wyraźnie wskazał na rozprawie, że oskarżony uderzył oskarżycielkę posiłkową („po pewnym czasie, nie wiem o co tam poszło pan tę panią w głowę uderzył, a pani się zatoczyła... (...) wg mnie to widziałem uderzenie”) a jedynie dodał, że nie pamięta czy uderzenie to dotyczyło głowy, czy też innych części ciała, co również znajduje potwierdzenie w zasadach logicznego rozumowania oraz materiale dowodowym znajdującym się w aktach sprawy, w sytuacji w której oskarżony jest kilkadziesiąt cm wyższy od oskarżonej, miał problemy prawem (groźby karalne pod adresem kierowcy autobusu), a nadto biegły powołany w toku postępowania wskazał, że do urazu oskarżycielki posiłkowej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
--	---	---

mogło dojść w wyniku opisywanego przez nią zdarzenia,

b) art. 7 kodeksu postępowania karnego, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia poprzez dokonanie dowolnej i sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny dowodów, tj. zeznań oskarżycielki posiłkowej poprzez uznanie jej zeznań za niekonsekwentne i niespójne w zakresie odniesionych przez nią obrażeń, czy zachowań oskarżonego w stosunku do niej oraz zgłoszenia się przez nią do (...) na ul. (...) nie bezpośrednio po feralnym czynie z czego wywiódł Sąd in meriti, że do obrażeń mogło dojść w innych okolicznościach niż przez nią podawane w toku postępowania, podczas gdy po pierwsze oskarżycielka posiłkowa zgłosiła się w dniu zdarzenia na SOR jednakże nie mogła się dostać do lekarza w związku z ogromną liczbą oczekujących, co wynika z zaświadczenia wydanego przez lekarza internistę M. W. w dniu 6 maja 2020 r., po drugie oskarżycielka posiłkowa cierpi na (...), co wynika z opinii psychologicznej z 25 stycznia 2021 r., wydanej przez psychologa M. K., stąd ocenę zeznań osoby dotkniętej tego typu zaburzeniami winno się dokonywać ze szczególną ostrożnością, gdyż pod wpływem stresu drobna kobieta zaatakowana przez rosnącego mężczyznę nie musi pamiętać szczegółowo, krok po kroku sekwencji zdarzeń, a przyjęcie przez Sąd in meriti, że skoro oskarżycielka posiłkowa czuła się na tyle dobrze, żeby odszukać samochód oskarżonego, tzn. zapewne nie doznała obrażeń, uznać należy za nielogiczne w świetle opinii biegłego J. M. z 9

marca 2022 r., zgodnie z którą powierzchowny uraz głowy, którego doznała oskarżycielka posiłkowa mógł powstać w okolicznościach przez nią podawanych i powoduje rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni.

c) art. 410 kodeksu postępowania karnego, poprzez brak analizy całokształtu materiału dowodowego w wyniku pominięcia dowodów dopuszczonych i przeprowadzonych przez Sąd in meriti, których ocena winna doprowadzić Sąd do analizy rozbieżności pomiędzy wnioskami Sądu wywiedzionymi w uzasadnieniu a częścią materiału dowodowego, podczas gdy analiza taka nie została przez Sąd przeprowadzona, tj.;

i) zaświadczenia z (...) (...) Przychodnia (...) z 1 czerwca 2020 r., z którego wynika rozpoznanie – przewlekły pourazowy ból głowy (G.44.3), podczas gdy Sąd wskazał na brak widocznych obrażeń u oskarżycielki posiłkowej wynikający z badania (...) przy ul. (...) w W. z 6 maja 2020 r., ii) opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej J. M. z 9 marca 2022 r., z której wynika, że obrażenia w postaci powierzchniowego urazu głowy, mogły powstać w okolicznościach podanych przez oskarżycielkę posiłkową i powodują rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni, podczas gdy Sąd in meriti, wbrew wnioskowi przedmiotowej opinii wskazuje, że „Sąd miał wątpliwości co do związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy zachowaniem oskarżonego a skutkami zdrowotnymi u pokrzywdzonej”, jednocześnie Sąd nie wskazał skąd ww. wątpliwości wynikają i na jakiej podstawie Sąd uznał opinię biegłego w tym zakresie

za niewiarygodną/niespójną, iii) zaświadczenia wydanego przez lekarza internistę M. W. w dniu 6 maja 2020 r., z którego wynika, że oskarżycielka posiłkowa zgłosiła się na SOR w dniu zdarzenia, jednakże nie mogła dostać się do lekarza, podczas gdy Sąd in meriti zwraca uwagę, że zgłosiła się na SOR po takim czasie, że „do ograniczenia ruchomości jeżeli faktycznie nastąpiło równie dobrze mogło powstać w innych okolicznościach, niż te na które wskazała pokrzywdzona, iv) opinię psychologiczną wydaną przez lekarza psychologa M. K. z 25 stycznia 2021 r., z której wynika, że oskarżycielka posiłkowa cierpi na (...), a zatem przy ocenie zeznań oskarżycielki posiłkowej, co więcej przy uznaniu je za niewiarygodne, wewnętrznie sprzeczne i niespójne należało mieć na względzie jej stan psychiczny zarówno z chwili zdarzenia, jak również z momentu składania przez nią zeznań w toku postępowania przygotowawczego oraz jurysdykcyjnego.

Ponadto zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy, co wynika z naruszeń prawa procesowego, o których mowa powyżej polegające na uznaniu, że na kanwie sprawy dowody zgromadzone w sprawie nie wykazały, że w dniu 4 maja 2020r. ok. godz. 11.20 oskarżony uderzył oskarżycielkę posiłkową w głowę, czym spowodował u niej rozstrój zdrowia na okres poniżej 7 dni, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego ciąg poszlak jednoznacznie wskazuje, że na kanwie sprawy doszło do pobicia, o którym mowa w akcie oskarżenia, co wynika z zeznań pokrzywdzonej, dokumentacji lekarskiej, o której mowa w zarzutach powyżej oraz

	<p>zeznań świadka L. W. (1), który jednoznacznie wskazał, że widział jak oskarżony uderza oskarżycielkę posiłkową, a ta zatacza się na pobliski płot, natomiast dokumentacja medyczna wykazała, że doszło do obrażeń głowy oraz pourazowego bólu głowy, natomiast biegły sądowy powołany w sprawie ocenił, że może istnieć związek przyczynowo skutkowy między tymi obrażeniami a zdarzeniem z 4 maja 2020 r.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Ilość, rodzaj i wzajemne powiązanie zarzutów przemawiały za ich zbiorczym omówieniem. Tym bardziej, że wszystkie były zasadne.</p> <p>Po pierwsze, wiedzę o zdarzeniu będącym przedmiotem niniejszej sprawy posiadali nie tylko oskarżony i pokrzywdzona, ale także świadek L. W. (2), będący pracownikiem ochrony, który znalazł się tam przypadkowo i widział jego przebieg. Będąc przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, co miało miejsce po nieco ponad 4 miesiącach od tej sytuacji, wskazał kategorycznie, że widział jak oskarżony wysiadł ze swojego samochodu, podszedł do pokrzywdzonej i uderzył ją w głowę, wskutek czego ta zatoczyła się na parkan, przy którym stała. Wprawdzie znajdował się w pewnej odległości od miejsca zdarzenia, ale zaobserwował nie tylko w/ w okoliczności, ale też takie szczegóły jak kolor samochodu oskarżonego i fakt, że pokrzywdzona miała przy sobie rower. Potem rozmawiał też z pokrzywdzoną, która podeszła do niego i zapytała czy będzie świadkiem</p>		

tego, co się wydarzyło. Będąc przesłuchiwany w postępowaniu sądowym, co miało miejsce po nieco ponad 9 miesiący, zdaniem Sądu Okręgowego podtrzymał swoją wersję wydarzeń. Chociaż wskazał - na pytanie oskarżonego - że nie jest pewny na sto procent czy oskarżony uderzył pokrzywdzoną w głowę, jednak dalej podał, że według niego widział uderzenie, podniesioną rękę i zataczającą się pokrzywdzoną. Jednocześnie potwierdził swoje pierwsze zeznania, które były składane niemal na bieżąco. Zarazem nie można zgodzić się z argumentacją Sądu Rejonowego, że oskarżony mógł jedynie gestykulować. Pomijając fakt, że czyniąc to nie podnosi się zazwyczaj ręki do góry, to skutkiem jedynie wymiany zdań - która według oskarżonego miała wówczas zaistnieć - nie jest zatoczenie się rozmówcy. Brak podstaw do przyjęcia, żeby pokrzywdzona sama straciła równowagę. W ocenie Sądu Okręgowego było to efektem uderzenia. Co najmniej jednokrotnego, bo to właśnie odnotował w/w świadek. Przy czym nie można wykluczyć, że było ich więcej, jednak mógł nie obserwować całej sytuacji, nie patrzeć cały czas w tym kierunku i tym samym nie zauważyć wszystkiego.

Po drugie, pokrzywdzona nie miała żadnego powodu, żeby dążyć do konfrontacji z oskarżonym, a tym bardziej pomawiać go o zachowanie, którego się nie dopuścił. To oskarżony, zdenerwowany złożeniem przez nią lusterka w samochodzie, w którym się znajdował, podszedł do niej i zapoczątkował całą sytuację. Po jej zakończeniu pokrzywdzona od razu podjęła szereg czynności zmierzających do pociągnięcia go

do odpowiedzialności. Najpierw rozmawiała ze świadkiem L. W. (2), a następnie dwukrotnie zadzwoniła na numer 112, informując o tym, co się wydarzyło i oczekując na przyjazd Policji. W tym kontekście istotne jest to, co wówczas uczynił oskarżony. Otóż przeparkował samochód na jedną z sąsiednich ulic, zdaniem Sądu Okręgowego chcąc oddalić się z miejsca zdarzenia i uniknąć problemów. Co do rozmów z operatorem numeru 112, to choć pokrzywdzona zachowywała się na nich w sposób dość spokojny i opanowany, to wbrew ocenie Sądu Rejonowego nie podważało to jej wiarygodności. Każdy człowiek jest inny i inaczej reaguje na różne sytuacje. Tym bardziej, że zdarzenie będące przedmiotem niniejszej sprawy miało nie tylko zaskakujący, ale też dynamiczny przebieg. Pokrzywdzona faktycznie mogła zmobilizować się i skupić na zlokalizowaniu, a następnie ukaraniu sprawcy. Dopiero później, kiedy emocje opadły, zaczęła płakać i odczuwać najpierw psychicznie, a następnie fizycznie skutki tego, co się stało. Co do słów, jakich używała podczas tych rozmów, to choć nie w pełni korelowały z jej późniejszymi zeznaniami, co wynikało z faktu, że nie to było celem jej telefonów, to sedno przekazu było takie samo, a więc przemoc oskarżonego. Jeśli natomiast chodzi o różnice w jej depozycjach, to nie były one aż tak znaczące i nie uzasadniały odmówienia im wiarygodności. Tym bardziej, że korespondowały z zeznaniami świadka L. W. (2). Nie można też zapominać, że pokrzywdzona była bardzo zaskoczona zachowaniem oskarżonego, które mogła odczuć, a następnie w emocjach opisać w subiektywny i przeto nieco inny od rzeczywistego sposób. Chodzi tu

zwłaszcza o ilość i rodzaj uderzeń czy innych działań oskarżonego, jak również o zachowanie się jej działa wskutek stosowanej wobec niej przemocy.

Po trzecie, wydaje się, że obrażenia zgłaszane przez pokrzywdzoną mogły powstać w deklarowanych przez pokrzywdzoną okolicznościach, w tym wskutek jednokrotnego uderzenia w głowę. Wynika to nie tylko z dokumentacji medycznej w tym przedmiocie, która została zapoczątkowania wkrótce po zdarzeniu będącym przedmiotem niniejszej sprawy, ale również pierwszej opinii biegłego. Tym bardziej, że miało to być ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym kręgosłupa, przeczulica na całej kończynie górnej prawej i objawy korzeniowe ujemne Pokrzywdzona nigdy nie twierdziła, że doznała obrażeń, które odczuwała bezpośrednio po zdarzeniu i które byłyby widoczne. Wskazała natomiast, że nastąpiło to niedługo później. Wprawdzie w drugiej opinii biegłego wskazano na powierzchowny uraz głowy, który także mógł powstać w deklarowanych przez pokrzywdzoną okolicznościach i który spowodował rozstrój zdrowia na okres poniżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk, a więc uzasadniającej przyjętą kwalifikację prawną, jednak Sąd Rejonowy pobieżnie potraktował w/w dokumentację medyczną i opinie, w tym nie wyjaśniając rozbieżności dotyczących obrażeń stwierdzonych przez biegłego.

Wniosek

<p>Uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi in meriti do ponownego rozstrzygnięcia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa. Jeśli nie art. 157 § 2 kk, to przynajmniej art. 217 § 1 kk, co najmniej jednokrotnie uderzając pokrzywdzoną w głowę. Z tych względów, nie mogąc zmienić zaskarżonego wyroku i go skazać, musiał go uchylić i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.3 1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.	Sąd Okręgowy nie może skazać oskarżonego, którego uniewinniono	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		
<p>Jak już wyżej wskazano, zdaniem Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy - co do którego wypowiedziano się oceniając zarzuty - przemawiał za przyjęciem, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa. Jeśli nie z art. 157 § 2 kk, to przynajmniej z art. 217 § 1 kk, co najmniej jednokrotnie uderzając pokrzywdzoną w głowę. Biorąc pod uwagę, że nie mógł zmienić zaskarżonego wyroku i go skazać, musiał go uchylić i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>Rozpoznając ponownie niniejszą sprawę, Sąd Rejonowy powinien ponownie przesłuchać oskarżonego, oskarżycielkę posiłkową i świadka L. W. (2). Najlepiej na tym samym terminie rozprawy. Jeśli chodzi o pozostałe osoby, które de facto nie miały istotnej wiedzy w niniejszej sprawie, to wydaje się to zbędne i jedynie przedłużające postępowanie. Realizując te czynności należy skupić się na ustaleniu czy w/w świadek widział całe zdarzenie,</p>		

czy też jego część, jak również, co odnosi się także do relacji pokrzywdzonej, na czym dokładnie polegało zachowanie oskarżonego. W tym w szczególności, czy doszło do uderzenia, a jeśli tak, to ile razy, w jaki sposób i w jaką część bądź części ciała, jak również czy oskarżony zachowywał się w inny, chociażby naruszający nietykalność cielesną, sposób. Sąd Rejonowy powinien też rozważyć wyjaśnienie sprzeczności pomiędzy opiniami biegłego co do obrażeń, jakich miała doznać pokrzywdzona, ostatecznie poprzez dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, który przeanalizowałby całą obszerną dokumentację medyczną pokrzywdzonej i - po uprzednim jej przebadaniu - w sposób wnikliwy, wyczerpujący i obszerny ją zweryfikował. Nie tylko pod kątem obrażeń i ich skutku, mającego wpływ na potencjalną kwalifikację prawną, ale też możliwości powstania ich w deklarowanych przez pokrzywdzoną okolicznościach.

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku

Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.

6. Koszty Procesu

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.

7. PODPIS

--	--	--

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżycielka posiłkowa		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 12 czerwca 2023 r. w sprawie o sygn. akt IV K 675/21		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana